

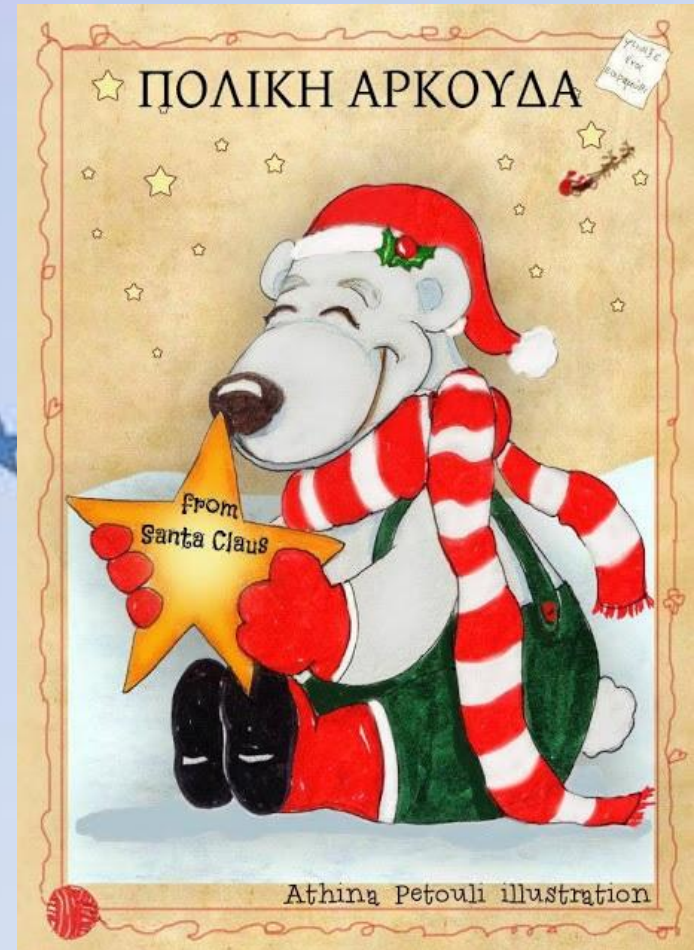

Η Κρίσταλ και τα απίθανα
Χριστούγεννα !!!

Μια γιορτινή ιστορία
της Γεωργίας Νίκου

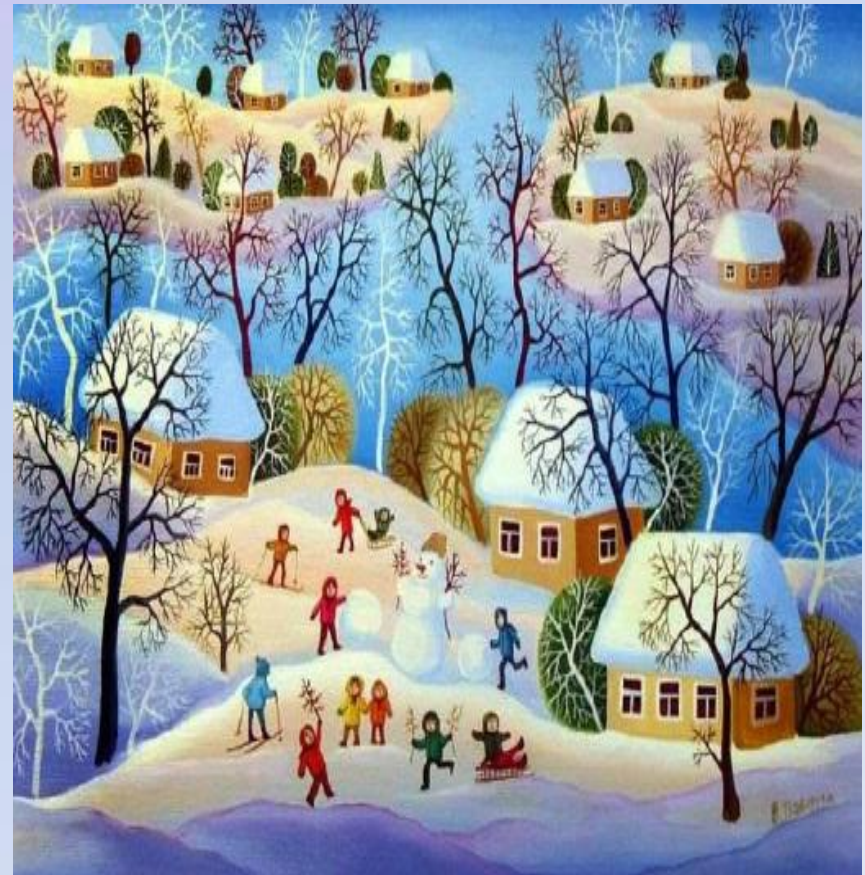
Μια φορά κι έναν καιρό
ήταν μια αρκουδίτσα που τη
λέγανε Κρίσταλ.

Της Κρίσταλ δεν της άρεσαν
καθόλου τα Χριστούγεννα. Για
την ακρίβεια τα μισούσε! Γιατί
κάπου βαθιά μέσα της οι
αναμνήσεις της απ' τα
Χριστούγεννα την πλήγωναν
πολύ μιας και δεν είχε με
ποιον να τα γιορτάζει και
έμενε κάθε χρόνο μόνη!

Έμνε στο μικρό Χούβιλ,
όπου εκεί ζούσε ό,τι
μπορείς να φανταστείς:
από μικρό μπισκότο
μέχρι κάτασπρο
χιονάνθρωπο!

Αλλά κανείς δεν της
έδινε σημασία ποτέ και
ειδικά τα Χριστούγεννα,
γιατί όλοι έτρεχαν από
εδώ κι από εκεί για τα
δώρα, τη γαλοπούλα, τα
γλυκά και τις ετοιμασίες
για τη γιορτή.

Έτσι η Κρίσταλ η αρκουδίτσα δεν άντεχε άλλο μόνη της κάθε Χριστούγεννα.

Ήξερε όμως ότι κάθε χρονιά οι κάτοικοι του Χούβιλ στολίζουν το μεγαλύτερο δέντρο του χωριού με φωτεινά, πολύχρωμα αστέρια. Στη κορυφή έβαζαν το πιο λαμπρό άστρο απ' όλα.

Η Κρίσταλ αποφάσισε ένα βράδυ πριν την παραμονή των Χριστουγέννων να πάει κρυφά και να πάρει όλα τα αστέρια αυτού του δέντρου και να τα κρύψει σε έναν σάκο. Έτσι όταν την παραμονή που θα πήγαιναν όλοι απ' το χωριό να ανάψουν το δέντρο δεν θα υπήρχαν τα αστέρια.

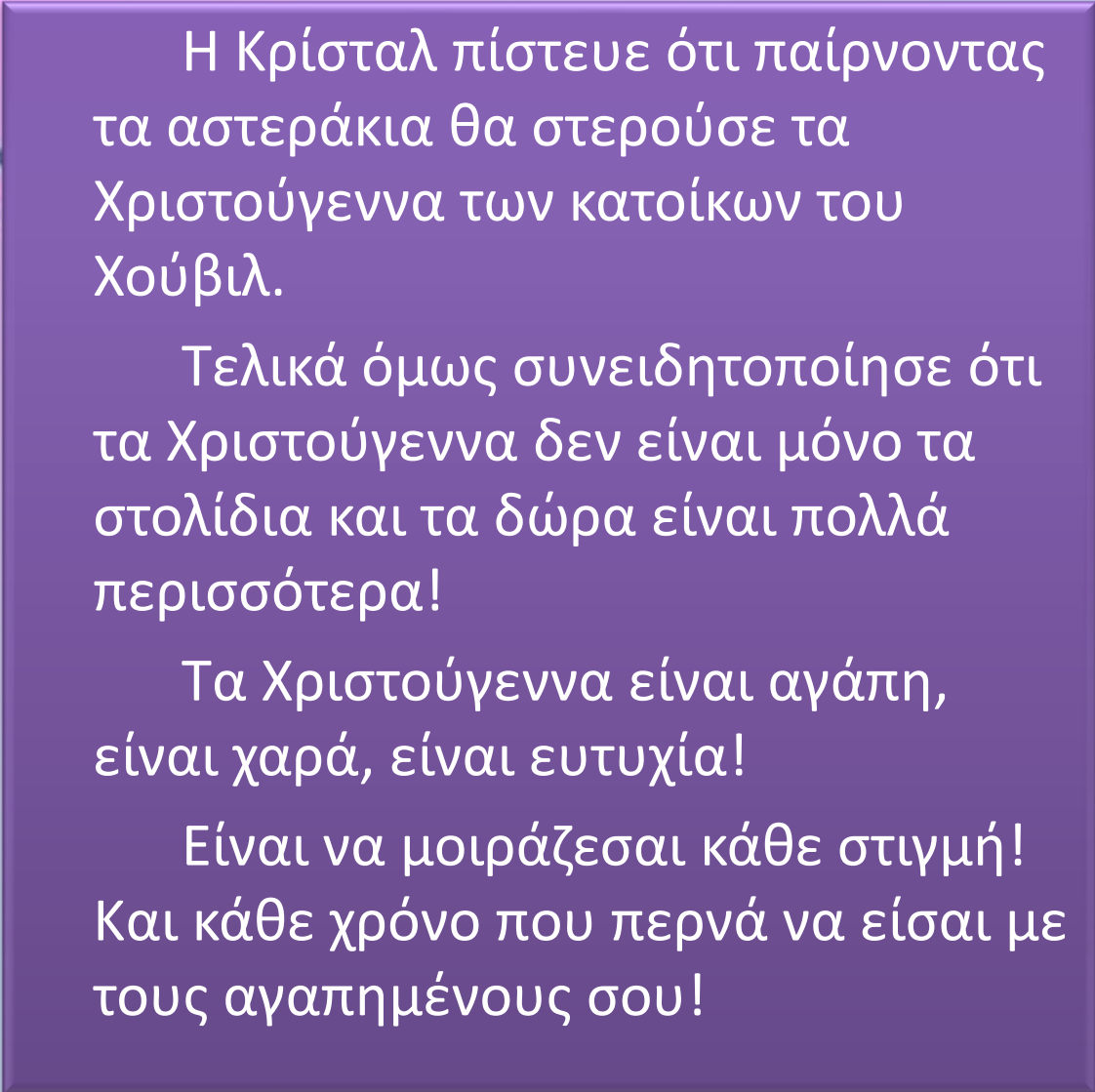
Αφού η Κρίσταλ πραγματοποίησε το σχέδιό της πήγε να πάρει έναν υπνάκο.

Στο όνειρό της εμφανίστηκε η νεράιδα Αγάπη, η νεράιδα των Χριστουγέννων .

Τη ρώτησε για ποιον λόγο έκανε αυτήν την πράξη και πώς ένιωθε. Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα η νεράιδα εξαφανίστηκε από το όνειρο της Κρίσταλ.

Η Κρίσταλ ξύπνησε ταραγμένη. Όλη τη μέρα σκεφτόταν αυτό που τη ρώτησε η νεράιδα Αγάπη.

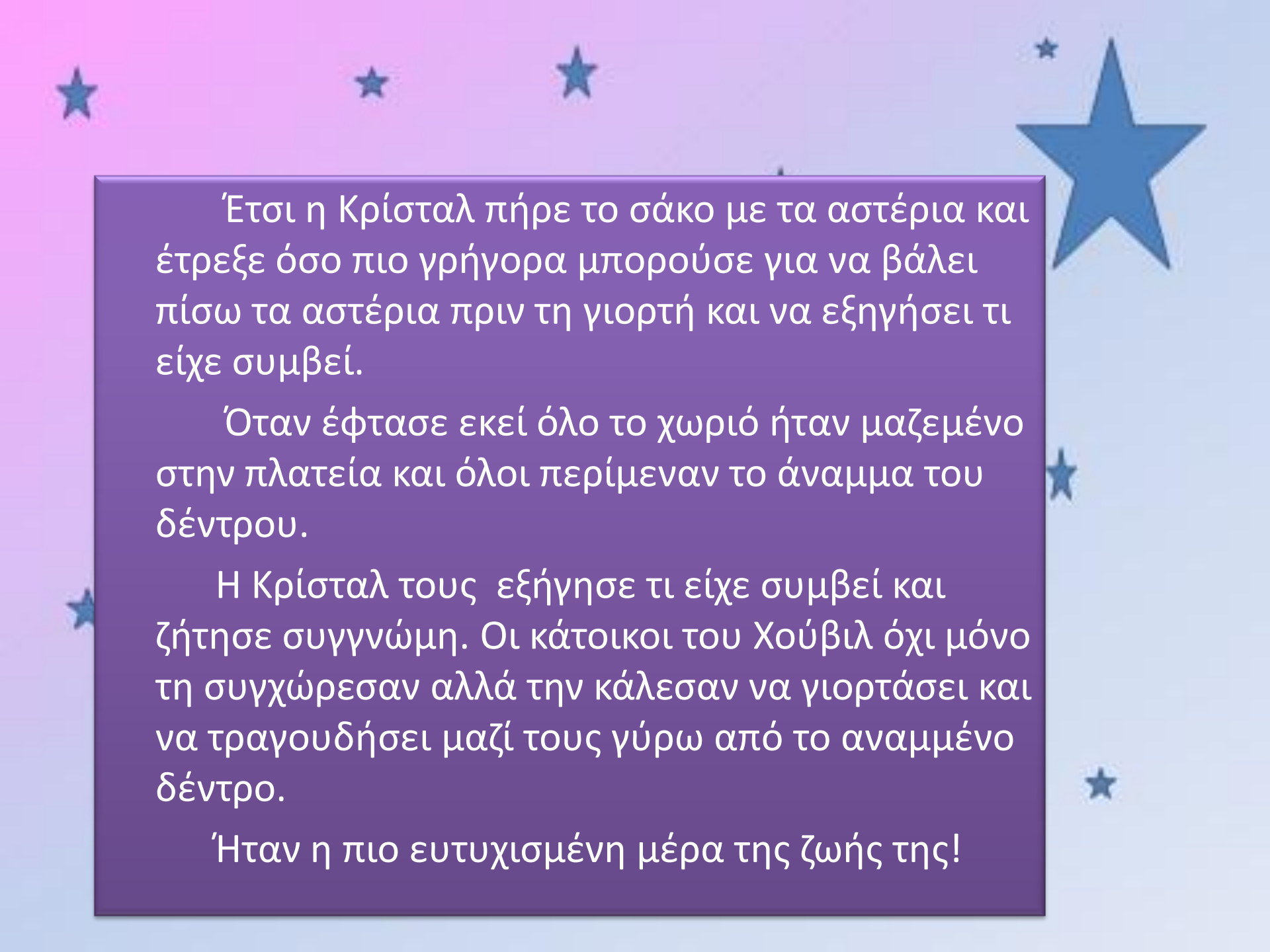

Η Κρίσταλ πίστευε ότι παίρνοντας τα αστεράκια θα στερούσε τα Χριστούγεννα των κατοίκων του Χούβιλ.

Τελικά όμως συνειδητοποίησε ότι τα Χριστούγεννα δεν είναι μόνο τα στολίδια και τα δώρα είναι πολλά περισσότερα!

Τα Χριστούγεννα είναι αγάπη, είναι χαρά, είναι ευτυχία!

Είναι να μοιράζεσαι κάθε στιγμή!
Και κάθε χρόνο που περνά να είσαι με τους αγαπημένους σου!

Έτσι η Κρίσταλ πήρε το σάκο με τα αστέρια και έτρεξε όσο πιο γρήγορα μπορούσε για να βάλει πίσω τα αστέρια πριν τη γιορτή και να εξηγήσει τι είχε συμβεί.

Όταν έφτασε εκεί όλο το χωριό ήταν μαζεμένο στην πλατεία και όλοι περίμεναν το άναμμα του δέντρου.

Η Κρίσταλ τους εξήγησε τι είχε συμβεί και ζήτησε συγγνώμη. Οι κάτοικοι του Χούβιλ όχι μόνο τη συγχώρεσαν αλλά την κάλεσαν να γιορτάσει και να τραγουδήσει μαζί τους γύρω από το αναμμένο δέντρο.

Ήταν η πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής της!